కుంభకారిణి కుంభకోణము

★

• శ్రీ కవికొండల వేంకటరావు

"మాగామూళ్ళ పల్లెటూళ్ళల్లో భాగ్యానికి అంతూపొంతూ వుండక పోను ఈ దొంగలూటూ లేకపోతే! ఎవరి మీదయ్యా! నీ కనుమానం!" అని అడిగాడు సర్కిల్ శంభారావు నాయుడు.

"ఇప్పుడు నా కెవ్వరిమీదా అనుమానం లేదు. నే నెవ్వరికీ అయిష్టుణ్ణి కాదు. నా డబ్బు పాపిష్ఠిదీ కాదు." అన్నాడు గృహస్థు కేదారసింగ్.

"అంటే మా డబ్బు పాపిష్ఠిదన్న మాటా?"

"ఆ మాట నే నన్నానా? తమ విధ్యుక్తధర్మం, చాకచక్యం, తమ హోదా చూపిస్తే ఈ పల్లెటి ప్రజలు హడలి పోకమానరని నా నమ్మకం. ఈ కేసు తమరు బయటపెట్టగలిగారా, తప్పకుండా తమకు సూపరెండెంటు ప్రొమోషన్ కాగల దట!"

"నాకు సూపరెండెంటుగిరీ సూచించింది ఎవరయ్యా?"

"మా వూళ్ళో ఒక కుంభక రేచక పూరా మాహాత్మ్యంగల మహానుభావులొకరున్నారు. ఆయన్ను ప్రశ్న అడిగితే, మా పోయిన సొత్తును గురించి చెప్పలేకపోయినారు గాని, "మీ కేసు పట్టుకున్న పోలీసుసర్కిల్ వెంటనే పై హోదాకు ప్రొమోషన్ కాగల"దని చెప్పారు."

"ఈ చచ్చు ప్రశ్నరాయళ్ళని నమ్ముకుంటే కేసులు చేపట్టుకున్నట్టే! మాకు ప్రొమోషన్ వచ్చినట్టే! అయినా ఆ మహాత్ముడు ఎక్కడున్నాడు?" అని సర్కిల్ అడిగాడు.

"ఆముక్క చెప్పి తిరోహితుడైనాడు!"

"ఏమయ్యా! నీవు ఏం మాట్లాడినా క్రీస్తు యీవలి యిరవైయో శతాబ్దంలోనివానిలాగు మాట్లాడాలి! ఇరవైయొకటవ శతాబ్దంలో వానిలాగు ఆలోచించాలి! అంతా శాస్త్రకట్టూ, హేతువాదబద్ధమూను ఇప్పటి పద్ధతి. ఇవేం కనికట్టుగోజులు కావు. కాళ్ళూ చేతులూ కత్తెట్టి పొడిచి బ్రతికించే ప్రభావాల్ని నమ్మే యుగం కాదిది. అయితే ఆయన కుంభక రేచక పూరా మహాత్మ్యముగలవాడనా? అన్నావు! నీ నోటంట అప్రయత్నంగా వచ్చిన శబ్దాన్ని పుచ్చుకుని ముందు కేసు కూపీతీయడాకి యత్నిస్తాను."

అని సర్కిల్ తనకూడా మఫ్టిలోవున్న జవాన్ కేసిచూసి "ఓయి జవాను!"-అని ఏదో దివ్య దృష్టి పట్టినట్టు అభినయించి, "కుంభక" "కుంభక" అని రెండుమాట్లుచ్చరించి "త్రిన్నగా ఈ వూళ్ళోవున్న కుమ్మరివాళ్ల యిళ్లు సోదాచేసి చూదాం" అన్నాడు. కేసు దొరికితే తనకు ఇంకో ధికాభివృద్ధి కాకుండనేదానికన్న కీర్తి ఇనుమడిస్తుంది అని అనివుండవలసినది ఆ మహాత్ముడు అని

లోలో కొంచెంసేపు వితర్కించాడు. "ఈ లాంటి మాఘ్యాలమీద కేసులు దొరక గలవా? అయినా కేవలం పురుష ప్రయత్నం పని చేయదు. దైవబల ముండలి ఏ పనికైనా. అందులోనే మన తెలివితేటలు ప్రకాశించాలి. మన తెలివితేటలకు వెనుక హంగుగా దేవుడు లేని నాడు మనకళ్ళు వొట్టి గాజుకళ్లు" అని స్వగతంగా తీర్మానించుకున్నాడు.

కేదారసింగున్న వూరు అదో మారు మూల పల్లెటూరని అన్నాగా! అల్లాంటి వూళ్ళల్లో నివాసంవున్న వాళ్ళవద్ద ఒకొక్కప్పుడు తెలియరాకుండా కాసులు, కాసులపేర్లు, వరహాలు, వరహాలపేర్లు, ముత్యాలు, ముత్యాలపేర్లు కుప్పతిప్పలుగా ఇనప్పెట్టెల్లో ఇంగువమూటల్లా కట్టబడి పెట్టబడి వుంటాయి. ఈ సంగతి ఇతరులకు తెలియడమంటే ఇహలోకమాత్రులకు సాధ్యంకాదనే మనం అనుకోవాలి.

అయితే ఇంటిగుట్టు లంకకు చేటని కేదార్ సింగ్ ఇంట్లోవున్న వంటలక్కకీ సంగతి తెలుసు. ఆ వంటలక్క రోజూ మూకుడుకనో మూతకనో, కడవకనో, కజ ముంతకనో, కుమ్మరాళ్ళ యింటికి వెడుతూ వస్తూవుండడం పరిపాటి. కుమ్మరిదానిపేరు పద్మాలమ్మ. ఆ పద్మాలమ్మ యీ వంటలక్కా కలుసుకొన్నప్పుడల్లా లోకంలోని లోభత్వా, శోకం శోభనం, ప్రభుత్వం ఇలా అన్నింటినిగురించి చెప్పుకుంటూ తుదకు చర్చలోకి దిగి పిచ్చాపాటీగా ఒక ముక్క అనుకొని మళ్ళీ విడిపోయేవారు. ఏమిటా ముక్క అంటే-కుంభకారిణి అనేది "కుండవంటి పదార్థం లేదు. అది రూపం దాల్చాక కాల్చబడి గట్టిపడుతుంది. కుందనం ఆలా కాదు. అది ఆదిలో కరగింపబడి అటు తరువాత రూపం తాలుస్తుంది. మళ్లీ కాలిస్తే కరిగిపోతుంది ఛెస్" అనేది. వంటలక్క ఏమన్నా "ఎన్ని చెప్పు! బంగారం బంగారమే. మట్టి మట్టే! కేదారసింగుగారి ఇనుపపెట్టె తీసినప్పుడల్లా నా కళ్ళు మిఱుమిట్లు మంటాయి ఆ నగలు నాణాలు చూసి" అనేది.

ఇలా వీళ్ళిద్దరు అనుకుంటూనే వున్నారు. ఓనాడు ఊరంతా పాక్కింది. కేదారసింగుగారింట్లో దొంగలడి యిల్లు దోచుకుని ఉన్న లొద్దు లొసుకు అంతా పట్టుకుపోయినారని. వెంటనే పోలీసుకు రిపోర్టు వెళ్ళింది. ఆ రిపోర్టుమీద తిన్నగా సర్కిలే వచ్చి దర్యాప్తు చేయసాగాడు.

కేదారసింగును "మీ యింట్లో వండి పెట్టే వంటలక్క ఇప్పుడు వుందా?" అని అడిగాడు. "ఉండకేం? ఉండకేం? ఆ ముండ ననుమానించబోకండి. అది ఉత్తి సత్తెకాలపు మనిషి" అన్నాడు కేదారసింగు. "ఇప్పుడామె ఏమి చేస్తూవుందో?" అన్నాడు సర్కిల్. వెంటనే వంటలక్క కోసం ఇల్లంతా వెతికారు. ఇంట్లో ఎక్కడా కనిపించలేదు.

"మరి ఇంట్లో వంట చేస్తూ వుంది అన్నారే?" అని ముదలకించాడు సర్కిల్. "ఈ వస్తువులు పోయేదాకా ఆమె మా యింట్లోనే వుంది! ఇంకా కాస్సేపటికో కూస్సేపటికో రాగలదు. అని అనుకుంటాను" అన్నాడు కేదారసింగు. 'ఆమెగానీ సన్యాసివేషం వేసుకుని కుంభక రేచకపూరా మహాత్మ్యం అంటూ ఈ వస్తువులతోటి అవతలకు జారిందేమో?" అన్నాడు సర్కిల్. "అలాంటి

దుర్బుద్ధిగల మనిషి కాదండీ. అది! గుణం మంచిది కాకపోవచ్చుగాని బుద్ధి మంచిదేనండి దానిది". అని కళ్ళనీళ్ళెట్టుకుంటూ—వస్తువులు తనవి ముక్కుపుడక కాడనుంచి పోయినందుకు—ఏడుస్తూ సర్కిల్కు విన్నవించుకుంది కేదారసింగు భార్య. "గుణ" శబ్దానికి "బుద్ధి" శబ్దానికి భేదం ఏమూ అని యోచిస్తూ, "అయితే సన్యాసి మరో మనిషి అంటారు" అన్నాడు సర్కిల్, ఆలోచన తెగక నెత్తిమీద జరీపాగా తీసి కొద్దిగా తల గోకికొంటూ. అంతలో మరో జవాన్ వచ్చి "వీరి వంటలక్క కుమ్మరివాళ్ల గోడను వెలుపలతట్టు పిడకలు తరుస్తూ వుంది" అన్నాడు. "పిడకలు పిడకలు—మనకి పిండాకూడు వండి పడెయ్యడం మానేసి—పిడకలు, పిడకలు—ఆ ముండ చేసిన దురంతమే ఇది" అన్నాడు కేదారసింగు ఉగ్రుడై. "ఆ కుమ్మరి మనిషికి మా వంటలక్కకి చిరకాలంనుంచి నేస్తం అండి బాబుగారు! అందుకుగాను వాళ్ళ గోడను పిడకలు తఱచబోలు ఈ పొద్దు" అంది విచింతనం లేకుండా ఇల్లాలు.

"మీ యింట ఘనమైన చోరీ జరిగినప్పుడు ఆమె అంత స్థాయిగా పిడకలు తరవడం ఆలోచనీయమే" అన్నాడు సర్కిల్. అంటూ వెంటనే జవానుతో "నీవు ఆమెను ఆలా కనిపెట్టివుండు. పిడకలు తఱచి అవతలికి సాగేటప్పుడు ఈలెయ్యి. మేము ఈలోగా వీధి గుమ్మంలోంచి ఆ కులాల గృహంలో ప్రవేశించి సోదా చేస్తాము. ఆ కుమ్మరిస్త్రీకి పెనిమిటి వున్నాడా?" అని అన్నాడు సర్కిల్. "పెనిమిటి లేకేం?" అంటూ కేదారసింగు, కొంతమంది ఊరి జనం సర్కిల్ను అనుసరించారు. ఇంకా వీళ్ళందఱూ తన యిల్లు చొఱబడకుండానే పద్మాలమ్మ ఇల్లు వెలువడి "మా యింట బూడిద తప్ప మఱేం దొఱకేను" అంది, బుగ్గలు ముద్దుకిచ్చినట్టు తిప్పుకుంటూ. "నీ పెనిమిటి?" అన్నాడు సర్కిల్. "అతగాడు సారె తిప్పుతూ తిప్పుతూ నిన్న సందెవిడత సన్యసించినాడు. ఎక్కడికి పోయినాడో తెలియదు" అంది పద్మాలమ్మ. "తెలియదూ? తెలియదూ?" అని ఊచిపుచ్చుకు ఒక్క లెంపకాయ తియ్యబోయాడుగాని సర్కిల్! మళ్ళీ ఆడదనో ఏమో ఎత్తిన చేయిదింపి కొన్నవాడై-జవాన్ చేత చెప్పించి ఆమెను త్రోవలో ఉండకుండా తప్పించాడు. ఆమెయున్నా ఆ యింటిలో గోడ నొకానొక చోట జేర్లబడి ఊరుకొన్నట్టు ఊరుకుంది. ఏ చోట ఆమె గోడను జేర్లబడీ వుందో సరిగా ఆ గోడయొక్క ఆవలితట్టున కేదారసింగుగారి వంటలక్క పిడకలు తరుస్తూ వుంది తీరుబడిగా!

"తన మగడు కడచిన మాపులు సన్యసించాడంటుంది ఈ ఆడమనిషి! మీకు సన్యాసి కనబడ్డ దెప్పుడు?" అని అడిగాడు సర్కిల్, కేదారసింగుకేసి తిరిగి. సింగు "ఇప్పుడేనండి! తమరు వచ్చే ముందండి! స్వామీ తమ ప్రభావం ఎట్టిదో వినవలతునంటే కుంభక రేచక మహాత్మ్యము గలవాణ్ణి అని చెప్పి తిరోహితుడైనాడు!" అన్నాడు కేదారసింగు. "తమమీదగాని తమ భార్యగారిమీదగాని మందేమైనా చల్లాడా సన్యాసి?" అని అడిగాడు సర్కిల్. "అంత తెలివే మాకుంటే మా వస్తువులు పోనేపోవు. కుంభకర్ణుని నిద్రలో వుంటాం

ఎప్పుడూ కూడా నేనూ నా పెళ్లాం, ఇంటిల్లిపాదీ అందరం."

"బలే కుటుంబం!" అని కేదారసింగుకేసి ఒక చిరునవ్వువదలి, ఆలస్య మమృతం విషం అని సర్కిల్ పద్మాలమ్మచర్యను పలువిధాల పరికింపజొచ్చాడు. పద్మాలమ్మ ఎంతసేపూ తా నిలబడ్డ గోడకుండి బెసకకుండా అదే తావున నిలుచుండి, వీపుకు మూపుకు గోడ తెల్ల గాసుకుపోయేలా రాపాడుతూ "నావొంక అలా చూస్తారెందుకు? దొరగారూ! ఆవల పిడకల తరుపికి గోడ ఊ అదిరిపోతుంటే నా నూగిపోతున్నాను" అని మూర్ఛిల్లింది.

ఎప్పుడైతే పద్మాలమ్మ మూర్ఛిల్లిందో సర్కిల్ ఆమెమీదను చన్నీళ్లు జల్లమని ఒక జవానుకు పురమాయించి, రెండో జవాన్ను గోడ బెల్లూడతీయమన్నాడు. పద్మాలమ్మవీపు రాపాడిన పొడుగునా బెల్లు కొంచెం పచ్చిపచ్చిగా కాపడింది. తవ్విన ఒక అడుగు లోతు మేరలో గోడలోపట పచ్చికుండ ఒకటి కనిపించింది. "ఆ కుండమాం ఆవలో కాల్చడానికి పెట్టుకున్నాం" అంది పద్మాలమ్మ కొంచెం తెప్పరిల్లి.

అంతలో ఆ కుమ్మరి యిల్లు అంటుకుంది. అంటుకుంది అనేకన్న సన్యాసి వేషాన్నవున్న పద్మాలమ్మ మొగుడు తన యిల్లు తానే ఎక్కి అంటించుకున్నాడని చెప్పొచ్చు.

అయితే ఆ యిల్లు అంటుకున్నదాని పర్యవసానం యీవల రావిచెట్టుక్రింద నిలబడి ఆజ్వాల, ఆ వెలుగు, ఆ వేడి, ఆవిసురు చూచినవాళ్లకుగాని అవగాహన కాదు.

గోడలో వున్న పచ్చికుండకు, ఆ యిల్లు పరశురామప్రీతి కావడమే ఆవ అయి, రంగుమార్చి గట్టి చేకూర్చింది; కాని ఆ కుండ వొరిగి దానినుండి తప్త కాంచనం ధారగా ధాతుగా, వొలకపోసినట్టు వెలికి వెల్లువకట్టి ది.

వచ్చిన పోలీసులు ప్రజలు యీవన్మంది నీళ్ళు ఇసక బెండడి చేటలతోటి, చిమ్మటి గొట్టాలతోటి పోసి అగ్నిహోత్రం ఆరిపేసరికి సమస్తం తగులడిపోయింది. ఒక్క మనుష్యులు వాళ్లు కట్టుకున్న బట్టలు మాత్రం మిగిలాయి.

"పచ్చిపిడకలు కూడా భస్మం అయిపోయినాయి" అని వంటలక్క ఆశ్చర్యపోతూ చూస్తూవుంటే, పద్మాలమ్మ "పచ్చికుండ పగిలిపోకుండాగట్టిపడింది చూచావా వొలే?" అని అతి అమాయకురాలిగా అడజొచ్చింది.

కరిగిపోయిన బంగారాన్ని గుర్తుపట్టించడమెల్లా అని పోలీసులు మెల్లమెల్లగా వెళ్లిపోయినారు. ఎంత దొంగతనంచేసినా సొంతయిల్లు తగలబెట్టుకునే సన్యాసులుంటారా అని కుంభకారుని ఒకపిచ్చివానిగా పరిగణించి ఊరినుండి గ్రామస్థులు వెడలగొట్టారు. దానితో వేడి మూకవేడుకా వింతా మరింత హెచ్చయిపోయింది.

కొండలు కోడిగుడ్డంత బంగారం లేనివాళ్లుంటారా అని అంటే కొండలు దంతా కుంభకారిణి కుంభకోణం అన్నారు.

కథ కంచికి వెళ్ళింది. మనం మనింటికి వచ్చేశాం.